

sa bändeissä soittanut Lempinen on tajunnut, ettei luovuutta voi oppia, eivätkä hienot laulut välttämättä synny silloinkaan, kun on varaa ostaa kalliit soittimet.

”Ihminen osaa tehdä joko kappaleita, jotka naurattavat kavereita tai sitten sellaisia, joiden tahtiin pomppii 40 000 ihmistä.”

Asian hyväksytyään Lempinen on alkanut suhtautua itseensä myönteisemmin kuin ennen.

”Mä olen tietyissä asioissa hyvä”, Lempinen sanoo. Hän tietää, että saa ihmiset aina laulamaan mukana, kun Suomen Coldplay aloittaa *Viva la Vida* huipennuksen.

”O-o-oo-o-oooh”, Lempinen laulaa hymyillen.

3 Kissoista tuli perhe

Olemme astuneet kissojen valtakuntaan. Pöydällä on iso kasa tarraharjoja, olohuoneessa makuukoppeja, kiipeilytasoja ja hurja kasa hiirimäisiä leluja. Suvi Viertolan, 38, helsinkiläiskaksiossa on kaikkea, mitä moderni kissa tarvitsee. Täällä kaikki tapahtuu viiden abessinialaiskissan ehdoilla.

Vierailijaa tuijotetaan. Vanha Legolas ja nuori Onni hiipivät lattialla helteen pehmentäminä. Mainio Mini makaa sohvalla, ja peiton alla lepää prinsessamainen Pam. Ylhäällä korkeuksissa kiipeilypuussa muita vahtii vanha rouva Pim, jota kaikki eivät todellakaan saa silitää.

”Hän rakastaa mua – tai rakastaa, että mä rakastan sitä”, Suvi Viertola kertoo.

Lämpö on parasta, mitä kissat ja Viertola tietävät. Silloin voi makoilla parvekkeella vaikka koko päivän. Sellaisina hetkinä Suvi Viertola tietää, miksi hän näkee niin paljon vaivaa kissojensa eteen.

”Kun se tunne tulee, se on tosi voimakas.” Viertola sanoo ja pohtii hetken.

Se tunne on ehdotonta rakkautta. Omistaja ihastelee kissojensa kykyjä kuin vanhemmat jälkikasvunsa taitoja. Hän kertoo innostuneesti, kuinka sininen Mini osaa avata oven, loh-duttaa surullista ja viedä roskat. Kun omistaja on kauan poissa, hänen palatessaan kissojen hellydenosoituksista ei tule loppua. Ystävyys näkyy kaikessa.

”Ne ovat pieniä, tärkeitä hetkiä, ja sellaisia tulee paljon.”

Rakkaudella on hintansa. Viertola ei voi lähteä tarkkaan suunnittele-matta pois kotoa. Kun on vastuun ottanut, se pitää kantaa aina. Joskus tuttavat kysyvät, eivätkö kissat voisi viettää edes yhtä yötä yksin. Viertola sanoo tiukasti, että eivät voi. Ne tarvitsevat hoitajaa joka ikinen päivä.

Kiireisen naisen puhelin piippaa vähän väliä. Pian on kiire tapaamiseen. Ohjelmistoalalla työskentelevä Viertola pystyy yhdistämään joustavat työajat elämään kissojen kanssa. Työssä tarvitaan vain kannettava tietokone ja puhelin.

”Tämä on ollut minulta selvä valinta. Olen aina ollut sitä mieltä, että en halua lapsia. Aina silloin tällöin tulee kysymyksiä, milloin menet naimisiin, milloin hankit perheen ja omakotitalon.”

Viertola ei vastaa kysymyksiin vaan kohauttaa olkapäitään.

”Minulla 120 senttiä leveä sänky ja viisi abya. Jos alkaisin tapailla jotakuta, hän ei varmaan hyväksyisi kissojani.”

Viertola vaatii paljon kissojensa hoidolta. Oikeastaan vain Viertola, hänen äitinsä ja ystävän tytär voivat niitä hoitaa. Heidät kissat hyväksyvät hoitajikseen.

Kissojen ruokiin menee satoja euroja kuussa, sillä ne syövät vain hyvää lihaa, kuten sydäntä. Rahaa kuluu myös hiekkään, näyttelysosallistumisiin, vakuutuksiin ja näyttelymatkoihin ja niin edelleen.

”Onksul nälkä? Tää on meidän nirsoilija.” Viertola sanoo, kun prinsessa-Pam hyppää kävelemään keittiön tasolle. Kolme kertaa päivässä aterioiva Pam syö vain, kun omistaja on vieressä.

Kissaihminen aistii, milloin vieraat eivät tule kissojen kanssa toimeen ja kenestä kissat pitävät. Viertola ei kuitenkaan rajoita ihmis-

suhteitaan eläinrakkauden mukaan. Hänen paras ystävänsä ei pidä kissoista, joten ystävä-lisenä eleenä Viertola ojentaa ystävälle tämän lähtiessä aina tarraharjan. Sillä saa kaikki karvat poistetuksi nopeasti.

Viertola on elänyt kissojen kanssa lapsuudesta asti. Hänellä on ollut myös koiria ja hevosia, mutta aina hän on lopulta palannut kissojen pariin. Viertola myöntää, että hän ”lellii ja lällyttää” kissojaan, ja niistä tulee aika vaativia. Ja juuri sellainen omapäisyys häntä kissoissa viehättääkin. Kissa on älykäs ja oppii mitä tahansa, mutta aina omilla ehdoillaan.

”Näytä joku temppu, Onni”, Viertola ehdottaa, mutta kolli makoilee tyytyväisenä helteen lämmössä.

Satunnainen vierailija ei välttämättä näe kissoissa heti suuria persoonia vaan lauman kauniita eläimiä. Fanius onkin usein pieniin yksityiskohtiin keskittymistä. Samalla tavalla uskonnolliset ihmiset näkevät jumalallisia ihmeitä kaikkialla, eikä maallikko voi oikeastaan niitä kiistää.

On tärkeää, että faniutta voi jakaa sitä arvostavan yhteisön kanssa. Aiemmin Viertola harrasti kilparatsastusta, mutta se loppui polven kipeytymiseen. Kunianhimo on siirtynyt kissanäyttelyihin. Kissat ovat voittaneet tukun palkintoja, ja monesti ne ovat näyttelynsä parhaita. Kissat ovat käyneet hänen kanssaan näyttelyissä muun muassa Ranskassa, Ruotsissa ja Latviassa. Syksyllä kissa-auto suuntaa Puolaan.

”Joo, sä oot hieno ja kaunis, olet”, Viertola lepertelee hiukan ilikurisesti Pamille.

Johtajakissan tytär nousee ikkunalaudalle valoon ja venyttää parhaita keimailujaan. Naaras astelee vierailijan eteen ja tekee pienen nyökkäyksen. Kissa antaa siis näyteen, miksi sellaisesta eläimestä kannattaisi pitää. Viertolan mukaan nyökkäys tarkoittaa, että kissa ”antaa armon” eli hyväksyy ihmisen.

Ihminen nyökkää nöyränä takaisin ja kiittää kuninkaallista armosta. ×

Suvi Viertolan abessinialaiskissoja saavat hoitaa vain harvat ja valitut.

